

Luxemburg, 3. mai 2006

Pressemelding 06/2006

Dom i sak E-3/05 EFTAs overvåkingsorgan v Kongedømmet Norge

Regionalt bostedskrav for det såkalte Finnmarkstillegget til barnetrygden rettferdiggjort av hensyn til å opprettholde en bærekraftig bosetting

I dom avsagt i dag, har EFTA-domstolen besluttet å ikke ta til følge et søksmål fra EFTAs overvåkingsorgan (ESA). ESAs søksmål gikk ut på at Norge ikke hadde oppfylt sine forpliktelser etter EØS-avtalens regler om fri bevegelighet for arbeidstagere og om deres rett til trygdeytelser.

Saken gjaldt norske regler om familieytelser. Etter barnetrygdloven har foreldre som bor sammen med sine barn (opptil 18 år) krav på barnetrygd. Et tillegg til barnetrygden (det såkalte Finnmarkstillegget) gis til foreldre som bor med sine barn i Finnmark fylke eller i en av syv bestemte kommuner i Nord-Troms. Finnmarkstillegget ble innført på slutten av 1980-tallet for å fremme bosetting i området.

ESAs søksmål for EFTA-domstolen hadde sin bakgrunn i en klage fra en person med arbeid i Finnmark, men med bosted i Finland sammen med sitt barn. Arbeidsforholdet i Norge ga vedkommende krav på norsk barnetrygd, som hun også fikk utbetalt. Under henvisning til hennes bosted fikk hun imidlertid avslag på en søknad om også å få utbetalt Finnmarkstillegget.

Saken for domstolen gjaldt i det vesentlige spørsmålet om ordningen med Finnmarkstillegget er i strid med artikkel 73 i forordning (EØF) 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet, inntatt i vedlegg VI til EØS-avtalen. ESA argumenterte for at artikkel 73 i forordning 1408/71 hindrer en EØS-stat fra å oppstille et nasjonalt eller regionalt bostedskrav som forutsetning for krav på familieytelser, eller gjøre ytelsens størrelse avhengig av bosted i Norge eller en særskilt region i Norge.

Domstolen sa seg ikke enig i ESAs tolkning av artikkel 73 i forordning 1408/71 og fant at denne bestemmelsen ikke stiller opp noe forbud mot et slikt regionalt bostedskrav som det som er knyttet til Finnmarkstillegget. Videre fant domstolen at forordning 1408/71 bare hindrer et slikt tiltak dersom tiltaket diskriminerer andre EØS-arbeidstakere enn norske, uten at dette er rettferdiggjort av allmenne hensyn.

Domstolen fant at det regionale bostedskravet som er knyttet til Finnmarkstillegget, er indirekte diskriminerende siden det lett vil utgjøre en særlig ulempe for andre EØS-arbeidstakere enn norske, men at tiltaket er rettferdiggjort av hensyn til å opprettholde en bærekraftig bosetting, i dette tilfellet i et område som har opplevd problemer med avbefolkning på grunn av blant annet strengt klima og store avstander. Domstolen fant at fremme av en bærekraftig bosetting i utgangspunktet kan anses som et legitimt allment hensyn, og at det å gi en familieytelse til familier med barn i det aktuelle området, er et tiltak som kan motivere disse til å bo der. Videre fant domstolen at Norge

på tilstrekkelig vis hadde demonstrert at andre like effektive, men mindre inngripende, midler for å nå målet ikke er tilgjengelige. Domstolen tok derfor ikke ESAs søksmål til følge.

Dommen er tilgjengelig i fulltekst på internett, se www.eftacourt.lu

Denne pressemeldingen er ikke et offisielt dokument. Vennligst merk at EFTA-domstolen ikke kan kommentere saken.